

Atât îți cer, Părinte...

Danab

Atât îți cer, Părinte,
Pe drumul către cer,
Pășind mereu nainte
Să nu mă lași stingher..
Cu Tine, doar, de mână
Să fiu.. să te urmez,
Și-n clipe de furtună
În Tin să m-ancorez..
Să am inima plină
De Duhul Tău cel Sfânt,
Și în a Ta Lumina
Să cresc pe-acest pământ..
Să nu mă uit la rane,
Să nu mă uit la spini,
Numai la Tine, Doamne,
Când florile-n grădini,
Așteaptă sărutarea
Pe frunte să le-o dai..
Simțind înfiorarea
Dulcei Iubiri din Rai..
Și să mă bucur iarăși
De înflorirea lor,
Chiar dacă spini înțeapă
Și rănilile iar dor..
Chiar dacă-mi este drumul
Spre ceruri mai greoi,
Eu să le spun, o, Doamne,
Că ești mereu cu noi!

Iar bucuria noastră
Mereu va fi deplină..
Când Tu faci ca să crească
Flori pline de Lumină...

14.06.2017